

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ενδέκατος

Συνδρομή ἰτησία : Ἐν Ἀθήναις, φρ. 10, ἐν ταῖς ἑπαρχίαις φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἰτησία: — Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6

5 Ἀπριλίου 1881

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

[Μυθιστορία Ι. Ρουφφίνη. — Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνίξις: ἰδί σελ. 201.

Δ'

Ἀκροβολισμοί.

Τὴν ἐπαύριον πρωΐαν, λίαν ἐνωρίς, ὁ ἰατρός Ἀντώνιος κατέβαινε τὸν λόφον τῆς Βορδιγέρας, διευθυνόμενος εἰς τὸ πανδοχεῖον, ὅπου εἶχε καταλύσει ἡ ἀσθενής του. Ἐβάδιζε στερεῶ τῷ βήματι, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ σπεύδῃ, ἐσκεμμένον ἔχων τὸ ἦθος, καίτοι ἤρμος ὡς πάντοτε. Ὁ ἰατρός Ἀντώνιος δὲν ἦτο ὠραῖος, τοῦλάχιστον ὡς οἱ συνήθεις ἤρωες τῶν μυθιστορημάτων. Εἶχεν εὐρὺ τὸ στόμα, ῥίνα οὐτ' ἑλληνικὴν οὔτε ῥωμαϊκὴν, μῆλα τῶν παρειῶν προέχοντα, καὶ ἀπλῶς εἶπεν χαρακτῆρας οὐχὶ κανονικοῦς, μορφὴν δὲ οὕτως εἶπεν λεόντειον. Ὅ,τι δὲ μόνον δύναται νὰ ρηθῇ πρὸς ἔπαινον του, εἶνε ὅτι ἡ φυσιογνωμία του ἦτο λίαν ἐκφραστικὴ καὶ νοήμων. Θέλησις καὶ διάνοια ἰσχυρὰ ἀνεγνώσκοντο ἐπὶ τῶν στοργῶν προσεχόντων κροτάφων του, οὗς κατέρθου πολλάκις νὰ συσπᾶ κατὰ παράδοξον τρόπον. Τὸ μειδίματά του, ὅπερ ἐξέφραζεν ἐνίοτε ἤρμον εὐφροσύνην, ἦτο γλυκὺ καὶ προσηνές. Τὸ ἐξωτερικὸν δ' αὐτοῦ ἦτο ἐν συνόλῳ ἀξιοπαρατήρητον, ἀλλ' ἐπιβάλλον σεβασμὸν μᾶλλον ἢ ἐμπνέον συμπάθειαν.

Κατευθύνεται λοιπὸν ὁ ἰατρός εἰς τὸ πανδοχεῖον ἡ Κεραμῆς, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ παρὰ τὴν ὀδὸν πενιχρὸν ξενοδοχεῖον. Ἀγνοοῦμεν ἂν τὸ ὄνομά του τοῦτο προήρχετο ἐκ τοῦ κεραμίου χρώματός του ἢ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ὅπου ὑπῆρχεν ἄλλοτε κεραμοποιεῖον. Ὅπως δὴποτε οὐδεὶς ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν του ἦτο πενιχρὸν καὶ ἀλλόκοτον. Ἡ οἰκία εἶχε κτισθῆ τὸ κατ' ἀρχὰς ἐστραμμένην ἔχουσα τὴν πρόσοψιν αὐτῆς πρὸς βορρᾶν ἦτοι πρὸς τὴν ὀδὸν κατόπιν ὁμῶς, ἐνεκα φαίνεται τοῦ κοινοῦ τοῦ, τὰ ἀρχικὰ παράθυρα καὶ ἡ εἴσοδος εἶχον ταιγισθῆ διὰ λίθων καὶ πηλοῦ, νέα δὲ παράθυρα καὶ νέα θύρα ἠνοίχθησαν πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος, ἦτοι πρὸς μεσημβρίαν.

Ἐκ τούτου δὲ προήλθεν ἄμορφος ὕψως, ἀνώμαλος καὶ παράδοξος τῆς οἰκίας ἡ ὄψις. Πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς κλίμακος, ἧτις ἔφερε πρότερον ἀπὸ τοῦ ἰσογείου εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον, καὶ ἦν εἶχε καταστῆσει περιττὴν ἢ νέα δικασκὴν,

προσετέθη ἐξωτερικῶς πόδιον λίθινον, οὔτινος αἱ δύο σειραὶ βαθμίδων ἠνόητο εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον, σχηματίζουσαι ἀνδρῶνα πρὸ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ παραθύρου, ὅπερ εἶχε ταπεινωθῆ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς θύρα. Αἱ βαθμίδες δ' ἐκεῖναι αἱ σχετικῶς ὑπερμεγέθεις καὶ ὁ δυσανάλογος οὔτος πρὸς τὸν πενιχρὸν οἰκίσκον ἐξώστης, ἠύξανον ἔτι μᾶλλον τὸ παράδοξον τῆς οἰκοδομῆς, ἧτις ὠμοιάζεν οὔτω πρὸς δεκαετὲς παιδίον, οὔτινος τοὺς ὤμους ἐκάλυπτεν ἀνδρικὸν ἔνδυμα.

Ὁ ἰατρός Ἀντώνιος εὗρε τὴν ἀσθενῆ του εἰς κατάστασιν οὐχὶ εὐάρεστον. Ἡ Λουκία μόλις εἶχε κλείσει τοὺς ὀφθαλμοὺς δι' ὅλης τῆς νυκτός· εἶχε κεφαλαλγίαν καὶ δίσπην δικρυῆ, τὰ χεῖλη ξηρὰ καὶ τὸν σφυγμὸν σφοδρὸν. Ἐπύρρεσε.

— Λυποῦμαι ὅτι δὲν σὰς ἐφλεβοτόμησα χθές, εἶπεν ὁ ἰατρός, ἐξετάσας τὸν σφυγμὸν τῆς ἀντιπαθεῖτε τὴν ἀραιμάξιν;

— Διόλου, ἂν τὸ νομίζετε ἀναγκαῖον, εἶπεν ἡ Λουκία· ἀλλὰ καλλίτερον εἶνε νὰ δμιλήτετε περὶ τούτου πρῶτον μὲ τὸν πατέρα.

— Πολὺ καλὰ. Λαμβάνετε τότε τὴν καλωσύνην νὰ μηνύσετε εἰς τὸν Σιρ Ἰωάννην διὰ τῆς θαλαμηπόλου σας, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἰδῶ;

Ἡ Χούτσειν, ἀφοῦ προσεῖδε τὴν κυρίαν τῆς, ἠγέρθη νὰ ἐξέλθῃ.

— Περιμένετε μίαν στιγμὴν εἰς τὸ δωμάτιον σας, εἶπεν αὐτῇ ἡ Λουκία, πρὶν φωνάζετε τὸν πατέρα μου. Ἐγὼ κάτι νὰ ἐρωτήσω τὸν ἰατρόν.

Ἄμα δὲ ἔμειναν μόνοι, ἡ Λουκία, διαστέλουσα τοὺς ἐξημμένους ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ὀφθαλμοὺς τῆς, καὶ ἀτενίζουσα αὐτοὺς ἐπὶ τὸν ἰατρόν, τῷ εἶπεν:

— Εἶμαι εἰς κίνδυνον;

Ὁ ἰατρός ἐβράβη εἰς γέλωτα.

— Ὅσον κ' ἐγὼ, ἀπήντησε. Ποῖος σὰς βάζει αὐτὰς τὰς ἰδέας;

— Σὰς παρακαλῶ, ὑπέλαβεν ἡ Λουκία, μὴ θέλετε νὰ μὲ γελάσετε, μὴ μὲ μεταχειρίζεσθε ὡς παιδίον. Δὲν φοβοῦμαι ν' ἀποθάνω, καὶ ἂν πρόκειται ν' ἀποθάνω, πρέπει νὰ μοῦ τὸ εἰπῆτε· πρέπει, τὸ θέλω.

— Εἶσθε γενναία, τὸ βλέπω, ἀπήντησεν ὁ ἰατρός μετὰ τινος συγκινησέως, ἀλλὰ δύνημαι νὰ σὰς βεβαιώσω, ὅτι ἡ κατάστασίς σας δὲν ἔχει ἀνάγκην γενναιότητος. Πιστεύσατέ με· ὅσον κιν-

μένην 30 λεπτά, εἰς 50 ἢ 60,000 ἀντίτυπα, στρηζομένη ἐπὶ ἀκλονήτου καὶ πολυετοῦς ἀκμῆς, ἥτο ὄλως φυσικὴ τοιαύτη πολυτέλεια. Ἀλλὰ πῶς ἠδύνατο νὰ διαγωνισθῶσιν αἱ ἐφημερίδες τῶν 10 λεπτῶν; Ἡμελον εἰσέλθει αὐτὰ εἰς τὴν μεγάλην ὁδὸν, ἥτις θὰ ἔφερεν αὐτάς εἰς τὴν χρεωκοπίαν, ἢ ἤθελον ὑπερβαλῆσαι ὑπὸ τοῦ κολλοσίου;

Οὐδ' ἐπὶ μικρὸν ἐδίστασαν. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος», ἢ «Σημαία», συνέστησαν ἴδιον γραφεῖον καὶ σύρμα ἐν Παρισίοις. Ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος» καὶ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» παρεδέχθησαν ἕτερον σύστημα, ἐπεκτείνασαι τὰς ἰδιαιτέρας τηλεγραφικὰς ἀνταποκρίσεις, τοῦ πρώτου ὄντος δαπανηροτάτου. Οὐδεμία ἐφημερίς ὑπάρχει μὴ ἔχουσα τακτικῶς τρεῖς ἢ τέσσαρας στήλας, ὑπὸ τοιούτων ἢ τοιούτων τύπον, δι' αἷς τὸ ὀλιγώτερον δαπανῶσι 1000—500 φράγκα. Ἐν εἰλείψει ἐνίοτε πολιτικῶν εἰδήσεων πρὸς μεταβίβασιν, τὰ τόσον δαπανηρὰ ἐκείνα γραφεῖα κατὰ φυσικὴν ῥοπὴν διαβιβάζουσι παρισινὰ διάφορα, θεατρικὰς εἰδήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτω δὲ ὀλίγον κατ' ὀλίγον οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου καθ' ἑκάστην πρωτὴν ἀναγινώσκουσιν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτῶν εἰδήσεις ἐκ Παρισίων, τὰς ὁποίας τὸ πλεῖστον τῶν Παρισίων θέλουσι μάθει μετὰ μεσημβρίαν ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῶν ἑσπερινῶν.

Οἱ Γάλλοι κωμικοὶ, ὅτε τῷ 1878 ἐπεσκέφθησαν τὸ Λονδίον, ἐξεπλάγησαν ἰδόντες ἐκεῖ τὸ κοινὸν ἐνήμερον εἰς τὰ κατ' αὐτούς. Τοῦτο δὲ διότι καθ' ἑκάστην ἀπὸ δύο ἐτῶν οἱ ἐν Λονδίῳ παρὰ τὰ πολιτικὰ συμβάντα ἀνεγίνωσκον ἀναλύσεις τῶν δραμάτων τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου, τῶν κωμειδυλίων, ἐκθέσεις τῶν καλλιτεχνικῶν ἑορτῶν, καὶ παντὸς ὅπερ ἐν Παρισίοις συμβαίνει ἠδύνατο νὰ κινήσῃ τὴν περιέργειαν ξένων ἀναγνωστῶν. Τὰ ὀνόματα καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἀφανεστέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Γαλλίας εἶνε γνωστὰ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, ὅσῳ καὶ τὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν νομοθετῶν. Ὁ τόσον ταραχώδης καὶ δραματικὸς βίος τῶν Παρισίων, αἱ ἀλλοιώσεις αὐτοῦ, τὰ θεάματα, ὅ,τι νέον ἐκεῖ λαμπρὸν ἢ σκοτεινὸν ἀναθρώσκει, παρέχει εἰς τοὺς γενναίους ἐκείνους κροσφάγους θέαμα πάντοτε καινοφανές.

Μία τῶν ἐφημερίδων ἠθέλησε δι' εἰδικοῦ σύρματος νὰ κομίσῃ ἐκ Βερολίνου παρόμοιον κροσφάγιο, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν Ἀγγλῶν ἀναγνωστῶν ἠθέλησε νὰ γευθῆ τοιοῦτον τουρσίον. Μὴ καλύπτουσα δὲ οὔτε τὰς δαπάνας τῶν τηλεγραφημάτων ἐγκατέλιπε τὰς ἐκείθεν ἀνταποκρίσεις.

Οἱ *Leviathan* τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, ὡς ἀρέσκονται ἀποκαλοῦντες ἐκυτοῦς οἱ δημοσιογράφοι, δὲν ἠρέστησαν μόνον εἰς αὐτὸν τὸν ἀτελεύτητον καὶ ἀχάριστον ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο κατ' ἀλλήλων δι' ἑκατομμυρίων ὅταν αἱ πηγαὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ ἀτμοῦ ἐξητλήθησαν, ὅταν τὰ γραφεῖα τῆς συντάξεως συνεδέθησαν δι' ἀμέ-

σων ἀνταποκρίσεων μετὰ τῶν Παρισίων, μετὰ τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων, μετὰ τῆς τῶν Λόρδων, μετὰ τῶν μεγάλων πόλεων τοῦ βασιλείου, καὶ τῶν Ἰνδιῶν, ὡς τοῦτο παρετηρήθη κατὰ τὴν περιοδείαν τοῦ πρίγγιπτος τῆς Οὐαλλίας, καὶ νεωστὶ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἀφγανιστάν, ὅταν αἱ μεγάλα ἐφημερίδες ἔφθασαν νὰ ἔχωσιν οὐ μόνον ἴδιον μέγαρον, τυπογραφεῖον, χυτήριον, ταχυπιστήρια ἐκτυποῦντα, κόπτοντα καὶ διπλοῦντα 20,000 φύλλα καθ' ὄραν, ἀλλὰ καὶ μελανοποιεῖα καὶ χαρτοποιεῖα, ἔπρεπε νὰ ἐφεύρωσιν τι καινοφανές, τέως ἀνύπαρκτον. Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὑρωσὶ τοῦτο ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἐφημερίδος;

Μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου αἱ ἐφημερίδες ἔργον εἶχον τὴν ἀφήγησιν τῶν γεγονότων, ἐσκέφθησαν λοιπὸν νὰ γεννήσωσι γεγονότα, ὅπως διηγηθῶσιν αὐτὰ κατόπιν.

Αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἀνέβησαν τὴν ὁδὸν εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον, πέμψασαι δημοσιογράφον εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ Λιθιγιστῶνος. Μόλις ὁ Στάνλεϋ ἀνήγγειλε τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του, καὶ διηγήθη εἰς τὸν πεπολισμένον κόσμον τὰ τοῦ ταξιδίου του, ἀμέσως ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀνέλαβεν ἰδίαις δαπάναις νέαν ἐκδρομὴν τοῦ γενναίου ἐρευνητοῦ. Ἄλλ' οὗτος ὁ γάμος ἀμερικανικῶν συμπερόντων μετὰ βρετανικῶν ἀναγκαιῶς ἐπὶ ἠνέγκαν οἰκογενειακὰς τινὰς ἔριδας, αἵτινες κατέληξαν εἰς δικζύγιον, ἀλλ' ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς ἐν τῇ δῶ οὕτω τοιαύτης ἐπιχειρήσεως δὲν ἀνεχαιτίσθη, ἀλλ' ἐξάπέστειλεν εἰς Μεσοποταμίαν νέον ἀρχαιολόγον ἀποθανόντα ἐν μέσῳ τῶν πρώτων αὐτοῦ θριάμβων.—Ὁ Γεώργιος Σμιθ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτοῦ ἐκόμισεν μνημεῖα ἀρχαιολογικὰ ἐπὶ ὀπτῶν πλίνθων ὑψίστης ἱστορικῆς ἀξίας, ἰδίᾳ δὲ τὴν περιώνυμον ἀσσυριακὴν διήγησιν περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

Εἰς τὴν νέαν δὲ ταύτην ὁδὸν μέγας ἀνταγωνισμὸς ὑφίστατο μετὰ τῶν ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, καὶ δὲν ἠδύνατό τις νὰ προνοήσῃ ποῦ ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἡ μανία αὐτῆ τῆς ἀγγελίας νέων γεγονότων παραχθέντων ἐκ τῶν ἐφημερίδων. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες τῶν 10 λεπτῶν ἠδύνατο ν' ἀναλάβωσι τὴν διάτρησιν τῆς γῆς ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας μέχρι τῶν ἀντιπόδων μᾶλλον ἢ ν' ἀφήσωσι τὰς ἀμερικανικὰς νὰ προτρέξωσιν. Ἀλλὰ μικρὰ τις ἀτυχία, ἀνατρέψασα τὸ σοφὸν οἰκοδόμημα μίᾳς τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ἔθεσε τέρμα, εἰς τὰς ὑπερφιλολογικὰς ταύτας ἐπιχειρήσεις καὶ κατέστησεν αὐτάς, πρὸς καιρὸν τοῦλάχιστον, ἐκτὸς τοῦ συρμοῦ, ἥτο δὲ ἑξ ἑξῆς. Δύο ἐφημερίδες συνεταιρίσθησαν νὰ ναυλώσωσι μικρὸν πλοῖον, τὴν *Pandora*, ὅπως συνοδεύσῃ τὴν ἐκδρομὴν εἰς τὰς ἀρκτικὰς χώρας τοῦ πλοίαρχου Νόρς. Εἰς ἀρχαῖος ἀνταποκριτῆς, ὁ κ. Μὰκ Καχᾶν,